

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปผล การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ซึ่งจะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป รายละเอียดได้กล่าวเป็นลำดับดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัย เรื่องการปฏิบัติงานการ จัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานการ จัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานการ จัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัย เรื่องการปฏิบัติงานการ จัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการปฏิบัติงานการ จัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนแตกต่างกัน
2. ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีการปฏิบัติงานการ จัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 123 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่ปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน ปีการศึกษา 2553 จำนวน 95 คน ซึ่งได้มาโดยใช้สูตร Yamane (1973 : 888 อ้างถึงใน ผ่องศรี วาณิชศุภวงศ์, 2546 : 100) จากนั้นจึงใช้วิธีสุ่มแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยเทียบสัดส่วนจากประชากรตามขนาดของโรงเรียน หลังจากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนที่คำนวณได้ โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้วิธีการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน (Without Replacement)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิดจาก เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะแบบสำรวจรายการ 2 ข้อ ประกอบด้วย ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน โดยมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 โดยประยุกต์แบบประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรการประกันความปลอดภัยของนักเรียน ตามคู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2552 ใน 6 ด้าน จำนวน 60 ข้อ คือ (1) ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ จำนวน 10 ข้อ (2) ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ จำนวน 10 ข้อ (3) ด้านปัญหาทางสังคมจำนวน 10 ข้อ (4) ด้านปัญหาสุขภาพอนามัยของนักเรียนจำนวน 10 ข้อ (5) ด้านปัญหาสัตว์มีพิษ จำนวน 10 ข้อ (6) ด้านผลกระทบจากการสู้รบและความไม่สงบจากสถานการณ์ จำนวน 10 ข้อ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามหลักการของ Likert's Rating Scale แบ่งเป็น 5 ระดับ ได้แก่ การปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยอยู่ในระดับมากที่สุด การปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความ

ปลอดภัยอยู่ในระดับมาก การปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง การปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยอยู่ในระดับน้อย การปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยอยู่ในระดับน้อยที่สุดตามลำดับ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .953

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยการขอหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัย จากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี เพื่อแนะนำตัวผู้วิจัยและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ส่งถึงผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 จำนวน 95 คน ส่งแบบสอบถาม ไปยังกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้ส่งทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังสถานศึกษา เพื่อส่งครูที่เป็น กลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถาม จำนวน 95 ชุด ไปให้ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยตรง และรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเองภายใน 20 วัน นับตั้งแต่ได้รับแบบสอบถาม

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับข้อมูลครบถ้วนตามที่ต้องการ จึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาสถิติต่าง ๆ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ข้อมูลระดับการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่ปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อและโดยภาพรวม

3. ทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน โดยค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน และค่าเอฟ (F-test) เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน กรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะใช้วิธีการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้สถิติการเปรียบเทียบพหุคูณแบบ LSD (Least Significant Difference)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายด้านพบว่า การปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านปัญหาสังคม มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงสุด และด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำกว่าด้านอื่นๆ

เมื่อพิจารณารายด้านผลปรากฏดังนี้

1.1 ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่ปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีการตัดแต่งกิ่งไม้ ต้นไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงสุด และได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนนจากหน่วยจราจรของสถานีตำรวจ มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่นๆ

1.2 ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่ปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าอยู่ในระดับ

ปานกลางทุกข้อ โดยมีการปิดไฟปิดพัดลม และถอดปลั๊กไฟทุกครั้งเมื่อออกนอกห้องเรียน มีอยู่ในระดับสูงสุด และมีอุปกรณ์ดับเพลิงที่มีประสิทธิภาพติดตั้งตามอาคารเรียนทุกอาคาร มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่น ๆ

1.3 ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่ปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีการประชุมผู้ปกครองทุกภาคเรียน เพื่อรับทราบข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงสุด และมีบริการอินเทอร์เน็ตให้กับนักเรียน ในช่วงเวลาที่เหมาะสม และมีการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่น ๆ

1.4 ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่ปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีสมุดบันทึกประวัติการตรวจสุขภาพประจำตัวของนักเรียนทุกคน มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงสุด และมีหน่วยงานสาธารณสุขมาฉีดวัคซีนป้องกันไข้หวัดใหญ่ 2009 มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่น ๆ

1.5 ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่ปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสัตว์มีพิษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีการตัดหญ้าอยู่เสมอ เพื่อไม่ให้สูงอาศัย มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงสุด และมีป้ายแสดงเตือนภัย จากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่น ๆ

1.6 ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่ปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน ด้านผลกระทบจากการสู้รบและความไม่สงบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีผู้ดูแลรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงสุด และมีการสอดแทรกวิธีการซักซ้อมการอพยพไว้ในบทเรียนมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำกว่าข้ออื่น ๆ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงาน การจัดการทำให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียน

2.1 ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการปฏิบัติงานจัดการ มาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการจัดการให้ความปลอดภัยด้านปัญหาสังคมพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี มีการจัดการให้ความปลอดภัยด้านปัญหาทางสังคมสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป

2.2 ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ปฏิบัติงานจัดการ มาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านปัญหาสุขภาพอนามัยของนักเรียน มีการดูแลความปลอดภัยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ .05 กล่าวคือ ครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีการจัดการให้ ความปลอดภัย ด้านปัญหาสุขภาพอนามัยของนักเรียนต่ำกว่าครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดใหญ่ตามลำดับ

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานจัดการมาตรการให้ความปลอดภัย แก่นักเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปัตตานี เขต 1 นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐาน ได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อ 1 เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานจัดการมาตรการให้ ความปลอดภัยแก่นักเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

ผลการวิจัยพบว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่ปฏิบัติงานจัดการมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิริภาพ ไพบูลย์ (2551 : บทคัดย่อ)

ได้ศึกษาการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงาน เขตจตุจักร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของ ชีรวัดน์ สมเพาะ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากครูในโรงเรียนประถมศึกษา มีการปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนพ้นจากสิ่งที่เป็นอันตราย ดังที่กระทรวงศึกษาธิการได้ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ กำหนดนโยบายการจัดการรักษาความปลอดภัยในโรงเรียน ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่ทางโรงเรียนจะต้องจัดให้กับเด็กนักเรียนเพื่อให้ผู้ปกครองเกิดความมั่นใจในการที่จะนำบุตรหลานเข้ามาศึกษาในโรงเรียน อย่างที่เดชนัน จรูญเรืองฤทธิ์ (2549 : 361) ได้กล่าวว่าในการรักษาความปลอดภัยสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่ง ถ้าจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ 4 ประการ คือ ต้องมีเครื่องช่วยในการรักษาความปลอดภัย ต้องมีระเบียบคำสั่งหรือแผนในการรักษาความปลอดภัย ต้องมีการอบรมบุคคลในหน่วยงานให้รู้ เข้าใจ และปฏิบัติตามระเบียบได้ ต้องมีคนหรือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เพื่อบังคับควบคุมความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ให้เป็นไปตามระเบียบควบคุม และใช้เครื่องมือช่วยการรักษาความปลอดภัยในการตรวจ พิสูจน์และจับขวางบุคคลที่จะเข้ามาทำความเสียหาย ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 15-17) ได้วางแผนการรักษาความปลอดภัยให้นักเรียน โดยจะเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย เพื่อร่วมกันวางแผนป้องกัน ควบคุม กำกับ ติดตาม และรายงาน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้วิจัยได้อภิปรายดังนี้

1.1 ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ ผลการวิจัยพบว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีการปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของสกานต์ ลอมศรี (2551 : 71) ได้ศึกษาการรักษาความปลอดภัยของนักเรียนในโรงเรียนพัฒนวิทย์ศึกษา อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของชัช แก้วมณี (2545 : 129) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 3 พบว่าการบริการความปลอดภัยภายนอกห้องเรียนและบริการเครื่องอำนวยความสะดวกมีการปฏิบัติมาก

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากครูในโรงเรียนประถมศึกษาปฏิบัติงานการจัดมาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุภายในสถานศึกษา สามารถป้องกันและแก้ไขได้จาก

หลาย ๆ ส่วนที่ต้องดำเนินการร่วมกัน นับจากผู้บริหารโรงเรียน ครู บุคลากรภายในโรงเรียน เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงพยาบาล สาธารณสุขที่ใกล้เคียง ซึ่งจะคอยอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรในโรงเรียน ในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความรู้แก่นักเรียนในด้านการจราจร และกฎหมายต่าง ๆ เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น อีกทั้งโรงเรียนก็ต้องมีมาตรการ กฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาเหล่านั้น ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 20-21) ได้กล่าวว่านักเรียนจะต้องใช้ครุภัณฑ์ต่าง ๆ ตลอดเวลาที่อยู่ในสถานศึกษา ดังนั้นเพื่อความปลอดภัยของนักเรียน โรงเรียนต้องสำรวจตรวจสอบครุภัณฑ์อย่างสม่ำเสมอ โดยจัดวางในสถานที่ที่เหมาะสมและปลอดภัย ผู้รับผิดชอบต้องดูแลอย่างใกล้ชิด ในขณะที่มีการปฏิบัติงานควรจัดทำข้อเสนอแนะ และข้อควรระวังในการใช้หรือให้มีการจัดอบรม และจัดทำคู่มือในการใช้ครุภัณฑ์อย่างถูกวิธี และเหมาะสมกับงาน หากชำรุดก็ต้องซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้อย่างปลอดภัย ถ้าเกิดอุบัติเหตุต้องมีการปฐมพยาบาลและนำส่งสถานพยาบาล และรายงานผู้บังคับบัญชาทราบ

1.2 ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ ผลการวิจัยพบว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ที่ปฏิบัติงานการจัดมาตรการ ให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไล กวางศิริ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบทบาทผู้บริหารในการบริหารความปลอดภัยในสถานศึกษา พบว่า การจัดตั้งกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ การจัดทำคู่มือการตรวจความปลอดภัย และการประกันความปลอดภัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก ครูในโรงเรียนประถมศึกษา บางโรงเรียนไม่ได้คำนึงถึงอันตรายที่อยู่ใกล้ตัว เช่น อุปกรณ์ดับเพลิง แหล่งข้อมูลที่สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือได้ทันทีเมื่อเกิดเหตุการณ์ การติดตั้งระบบป้องกันกระแสไฟฟ้าลัดวงจร และอุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าอัตโนมัติ การวางระบบการระบายน้ำและแนวป้องกันน้ำท่วม การปลูกต้นไม้ให้เป็นแนวเพื่อป้องกันพายุ การติดตามข่าวพยากรณ์อากาศจากกรมอุตุนิยมวิทยา อย่างที่กล่าวนี้ อาจเป็นปัญหาสำคัญของโรงเรียนก็ได้ อย่างเช่นวิไล กวางศิริ (2550 : 156) ได้กล่าวว่าปัญหา คือ ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน บุคลากรไม่เพียงพอ ผู้บริหารและครูไม่ให้ความสำคัญ ขาดความรู้ ความชำนาญ และทักษะในการบริหารความปลอดภัยในสถานศึกษา ขาดความตระหนักและความร่วมมือในการดำเนินงานด้านการป้องกันอุบัติเหตุ ขาดการสนับสนุน และช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ได้กำหนดนโยบาย กฎระเบียบหรือมาตรการ ในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาที่ชัดเจน ผู้บริหารไม่มีส่วนร่วมในการตรวจความปลอดภัย จัดประชุมเพื่อความปลอดภัยน้อย หรือประชุมเฉพาะ

บุคลากรในสถานศึกษาเท่านั้น จัดให้มีการรายงานอุบัติภัยเฉพาะเหตุที่รุนแรงและมีอันตราย รายงานไม่ตรงตามความเป็นจริง ส่วนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาก็ไม่ชัดเจนเท่าที่ควรในเรื่องการควบคุม กำกับ และติดตามอย่างต่อเนื่อง

1.3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม ผลการวิจัยพบว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีการปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของนพวรรณ วงศ์ชัยวัฒน์ (2547 : 117) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะชีวิตในการปฏิบัติตนให้รอดพ้นจากปัญหาทางสังคม โดยใช้การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า พฤติกรรมการปฏิบัติตนให้รอดพ้นจากปัญหาสังคมของนักเรียนทั้ง 4 ปัญหา ได้แก่ ยาเสพติด เพศ วัตถุนิยม และอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก ครูในโรงเรียนประถมศึกษา มีการปฏิบัติงานการจัดมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม ได้อาศัยความร่วมมือจากทุก ๆ ฝ่าย ตั้งแต่ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการด้านความปลอดภัยของโรงเรียน เจ้าหน้าที่ตำรวจ จนถึงตัวของนักเรียนเอง ดังนั้นทุก ๆ ฝ่ายควรที่จะช่วยกันแก้ปัญหาอย่างจริงจังเพื่อตัวของนักเรียน ซึ่งจะเป็นอนาคตของชาติ คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะ (2539 : 1-3) ได้กล่าวว่า เด็กเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าต่อสังคมที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต เด็กจำเป็นที่จะได้รับการเลี้ยงดูจากผู้ใหญ่ในสังคม ที่สามารถให้ความเข้าใจ ความรัก และความอบอุ่น บิดามารดาจะเป็นรูปแบบที่ดีที่สุดให้กับเด็กที่จะเติบโตในอนาคตต่อไป จากบิดามารดา และสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันทางสังคม และเป็นรากฐานของชีวิตของเด็ก ในสังคมไทยจะพบว่า บิดามารดาทุกคนไม่สามารถทำหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูตามที่สังคมคาดหวังได้ ทำให้ทอดทิ้งละเลยเด็กกระทำทารุณ ทารุณเด็ก มีเด็กที่ดำรงชีวิตในที่ลำบาก ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องการคุ้มครองเด็กต้องช่วยกันหาป้องกัน บำบัดฟื้นฟูเด็กถูกทอดทิ้ง และถูกกระทำทารุณ ซึ่งสโรชา สิริพรรณ และศิริพร โชติแสงศรี (2547 : ออนไลน์) ได้กล่าวสาเหตุของปัญหาสื่อลามกอนาจารในสังคมไทยที่ฝังตัวอยู่ในสังคมไทยนั้น เกิดจากปัญหาเรื่องค่านิยม เกิดการปลุกฝังแนวคิด ค่านิยม เรื่องเพศจากผู้ใหญ่ เช่น เรื่องของแฟนโชว์ มอเตอร์โชว์ ที่เน้นพิธีเซ็นเตอร์ในชุดวาบหวี อีกทั้งการตัดดวงผลประโยชน์จากภาครัฐกิจที่เน้นผลกำไรจนมองข้ามถึงความเหมาะสมเรื่องเพศ จนกระทั่งภาพที่ไม่เหมาะสมเหล่านั้น ปรากฏต่อสังคมผ่านสื่อ ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดวงจรของการถ่ายทอดทางค่านิยม เรื่องเพศ จนกระทั่งมาจบลงที่ “สื่อ” ควรเน้นการแก้ปัญหาที่การเข้าไปปลุกฝังค่านิยมที่ถูกต้องให้กับสังคมไทย โดยเฉพาะเด็ก และเยาวชน สำหรับ ณีจูลึกา ลิมเฉลิม (2550 : 10) ได้กล่าวว่า มาตรการป้องกันและแก้ไขการล่วงละเมิด

ทางร่างกายของจิตใจ เป็นหน้าที่ของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน จะได้ร่วมมือกันจัดกิจกรรม เสริมทักษะในการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าการตัดสินใจ การให้คำปรึกษา ที่ถูกต้อง รวมไปถึงทักษะการป้องกันตัวเองให้พ้นจากการถูกล่อลวงและลักพา รวมทั้ง สถานศึกษาควรจัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จัดเวรยามเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในโรงเรียน มีการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ปกครองของรัฐ ช่วยกันสอดส่องดูแล ป้องกันการถูกล่อลวงและลักพา เพื่อสวัสดิภาพและความปลอดภัยของผู้เรียนต่อไป

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยของนักเรียน ครูในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีการปฏิบัติงาน การจัดทำมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ไม่สอดคล้องกับ งานวิจัยของชาติ แก้วมณี (2545 : 94) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดบริการความปลอดภัย ในโรงเรียนอนุบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 3 พบว่า ด้านบริการสุขภาพ พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก ครูในโรงเรียนประถมศึกษา ปฏิบัติงานด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน ได้วางระบบการดูแลของนักเรียนเป็นรายบุคคล สืบเนื่องจากนักเรียนทุกคนจะต้องมีสมุดบันทึกประวัติการตรวจสุขภาพประจำตัวของตัวนักเรียน ทุกคน ซึ่งในแต่ละปีจะมีสาธารณสุขจะมาฉีดวัคซีนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และโรงเรียนทุก โรงเรียนจะต้องมีห้องพยาบาล เพื่อรองรับนักเรียนที่ไม่สบายจะได้ปฐมพยาบาลเบื้องต้น และ โรงเรียนจะต้องจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้ดี ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน (2552 : 70) ได้กล่าวไว้ว่าสถานศึกษาเป็นศูนย์รวมนักเรียนของแต่ละชุมชน ซึ่งนักเรียน แต่ละคนจะมีที่มาแตกต่างกัน ไม่ว่าสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมของชุมชน ดังนั้น สถานศึกษาสร้างองค์ความรู้ให้แก่ผู้บริหาร ครูอนามัย และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง แนวทางการส่งเสริมสุขภาพอนามัย เรื่องการป้องกันมลภาวะจากสิ่งแวดล้อม เรื่องการป้องกัน ไม่ให้เกิดโรคต่าง ๆ ให้ระบาคมากขึ้น และเรื่องการดูแลรักษาเบื้องต้น เชื่อว่านักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษา จะมีความศรัทธาและเชื่อมั่นต่อ ประสิทธิภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษามากยิ่งขึ้น

1.5 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสัตว์มีพิษ ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีปฏิบัติงานการดำเนินการ ให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของชาติ แก้วมณี (2545 : 120) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดบริการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาล สังกัด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 3 พบว่า ด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่เอื้อต่อความปลอดภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากครูในโรงเรียนประถมศึกษา ได้ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมและบริเวณในโรงเรียนมาก ได้ปรับภูมิทัศน์ของโรงเรียนให้ร่มรื่นตลอดทั้งที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 89) ได้กล่าวว่าการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้มีความปลอดภัย จากการได้รับอันตราย จากสัตว์มีพิษกัดต่อย ถือได้ว่าเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ทุกที่ ไม่ว่าจะเป็นบริเวณส่วนต่างๆ ของสถานศึกษา สิ่งก็ตามมาอาจเป็นสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกาย การเจริญเติบโต การเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่าง ๆ จึงต้องให้ความสำคัญและตระหนักในเรื่องของความปลอดภัยจากสัตว์มีพิษ เพื่อวางมาตรการป้องกันและแก้ไข ทั้งนี้ สภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่น ตัดแต่งต้นไม้ กำจัดแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษ ให้ความรู้แก่ครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์มีพิษ ตลอดจนวิธีการป้องกันและการปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีได้รับพิษ ทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น บริเวณรั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเป็นต้น ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ การกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง โดยการให้หน่วยงานสาธารณสุขมาพ่นควันยากันยุงในบริเวณโรงเรียนเสมอ จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาลเบื้องต้นในกรณีที่ได้รับพิษจากสัตว์มีพิษ

1.6 ด้านผลกระทบจากการสู้รบและความไม่สงบ ครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 มีการปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากครูในโรงเรียนประถมศึกษา มีความตระหนัก มีจิตสำนึก เห็นความสำคัญของความปลอดภัย ดังนั้นจึงได้ร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐและชุมชน ดังนั้นได้มีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลความไม่สงบในโรงเรียน โดยอยู่เวรรักษาความปลอดภัยตลอดเวลา พร้อมกับครูที่ได้รับการแต่งตั้งให้อยู่เวรร่วมอยู่ด้วย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 90) ได้กำหนดมาตรการความปลอดภัยขึ้น โดยมีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบติดตามสถานการณ์ที่เกี่ยวกับความไม่สงบ กำหนดแผนฉุกเฉิน เพื่อให้ครู บุคลากร และนักเรียนทราบ พร้อมซักซ้อมการอพยพ จัดทำหลุมหลบภัย และจัดหาที่พักพิงชั่วคราว ในกรณีเกิดการสู้รบและความไม่สงบ โรงเรียนจะประสานความร่วมมือกับหน่วยงานด้านความมั่นคง อาสาสมัคร องค์กรสาธารณกุศล เพื่อให้ความช่วยเหลือในกรณีเกิดการสู้รบและความไม่สงบ

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของโรงเรียนต่างกัน

2.1 ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยในครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ยกเว้นการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยด้านปัญหาสังคมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี มีการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยด้านปัญหาทางสังคมสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากครูในโรงเรียนประถมศึกษาปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่เป็นครูที่เข้ามาใหม่ ซึ่งมีความมุ่งมั่นและทุ่มเทให้กับการทำงานอย่างเต็มที่ มีแรงจูงใจ มีความกล้าคิดกล้าทำ ผ่านการอบรมและกิจกรรมต่างๆมากมายจนทำให้เกิดความตระหนักในการทำงาน และทำให้เกิดกระบวนการทำงานอย่างมีระบบทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี ดังนั้นครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี มีความสนุกในการปฏิบัติงานสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป

2.2 ครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1 ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องผลการวิจัยของวิไล กวางศิริ (2550 : 155) ได้ศึกษาบทบาทผู้บริหารในการบริหารความปลอดภัยในสถานศึกษา ตามขนาดของโรงเรียน พบว่าโดยภาพรวมทั้งรายด้านและรายข้อไม่แตกต่างกัน แต่โรงเรียนขนาดใหญ่บทบาทผู้บริหารในการบริหารความปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางบทบาทผู้บริหารในการจัดตั้งกรรมการป้องกันอุบัติภัยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่บทบาทผู้บริหารในการประกันความปลอดภัยของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ยกเว้นด้านปัญหาสุขภาพอนามัยของนักเรียนมีการดูแลความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 โดยครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดเล็ก มีการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยด้านปัญหาสุขภาพอนามัยของนักเรียนต่ำกว่าครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ตามลำดับ

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากโรงเรียนทุกแห่งในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีความตระหนัก และเห็นความสำคัญของการปฏิบัติงาน

การจัดการมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนในทุกๆ ด้าน โดยผู้บริหารต้องมีบทบาทในการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนดังที่วิล โกวาสีรี (2550 : 167) ได้กล่าววาทบาทผู้บริหารในการบริหารความปลอดภัยในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน โดยภาพรวมรายด้านและรายข้อไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบทบาทผู้บริหาร โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ในการบริหารความปลอดภัยในสถานศึกษา สอดคล้องกับกำหนดระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2552 บัญญัติไว้ในหมวดที่ 5 การรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานศึกษา (2552 : 15-17) ได้กล่าวว่า หัวหน้าหน่วยงานของรัฐเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องดำเนินการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสถานที่ ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดนโยบายแนวทางและมาตรการในการบริหารความปลอดภัย โดยจัดทำเป็นหนังสือคู่มือข้อปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการนำไปปฏิบัติ รวมทั้งปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่กำหนดแนวทางและมาตรการในการบริหารความปลอดภัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้วิจัยขอเสนอข้อเสนอแนะทั่วไปดังนี้

 - 1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาควรจัดอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการความปลอดภัยด้านอุบัติเหตุให้กับครู นักเรียน เพื่อให้เกิดความตระหนักและปฏิบัติไปในทางเดียวกัน
 - 1.2 โรงเรียนควรจัดให้หน่วยงานสาธารณสุขมาจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของโรงเรียน
 - 1.3 ครูในโรงเรียนประถมศึกษาปฏิบัติงานการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยด้านป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ ควรมีการวางแผนล่วงหน้าตั้งไว้ มีการซ้อมหลบไฟเวลาเกิดไฟไหม้ มีอุปกรณ์ดับเพลิงที่มีประสิทธิภาพติดตั้งตามอาคารเรียนทุกอาคาร และเก็บไว้ที่สูง ๆ
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนของครูในโรงเรียน
 - 2.2 ควรศึกษาวิจัยที่ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่นักเรียนในสถานศึกษา
 - 2.3 ควรศึกษาการจัดมาตรการให้ความปลอดภัยแก่นักเรียนในโรงเรียนโดยเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนเอกชนกับโรงเรียนรัฐบาล